

2. Articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2580/2001 trebuie interpretat în sensul că privește transmiterea în favoarea unei persoane juridice, a unui grup sau a unei entități care figurează pe lista prevăzută la articolul 2 alineatul (3) din acest regulament, de către un membru al acestei persoane juridice, al acestui grup sau al acestei entități, de fonduri, de alte active financiare sau de resurse economice colectate sau obținute de la persoane din afara acestora.

(¹) JO C 148, 5.6.2010.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 1 iulie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberster Gerichtshof — Austria) — procedură inițiată de Doris Povse/Mauro Alpago

(Cauza C-211/10 PPU) (¹)

[Cooperare judiciară în materie civilă — Materia matrimonială și materia răspunderii părintești — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Deplasare ilicită a copilului — Măsură provizorie privind „puterea de decizie părintească” — Încredințare — Hotărâre judecătorească prin care se dispune înapoierea copilului — Executare — Competență — Procedură preliminară de urgență]

(2010/C 234/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Doris Povse

Pârât: Mauro Alpago

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberster Gerichtshof — Interpretarea articolului 10 litera (b) punctul (iv), a articolului 11 alineatul (8), a articolului 42 alineatul (2), precum și a articolului 47 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de

abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183) — Răpirea unui copil — Competența instanțelor unui stat membru de a pronunța o hotărâre judecătorească prin care se dispune înapoierea copilului în acest stat într-un caz în care copilul a locuit mai mult de un an într-un alt stat membru, iar instanțele din primul stat au pronunțat, după răpirea copilului, o hotărâre judecătorească prin care se dispune încredințarea cu titlu provizoriu a copilului către părintele care l-a răpit — Posibilitatea de a refuza, în interesul copilului, executarea hotărârii judecătorești prin care se dispune înapoierea acestuia în primul stat membru

Dispozitivul

1. Articolul 10 litera (b) punctul (iv) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000, trebuie interpretat în sensul că o măsură provizorie nu constituie o „hotărâre de încredințare care nu implică înapoierea copilului”, în înțelesul acestei dispoziții, și nu poate justifica un transfer de competență către instanțele judecătorești din statul membru spre care copilul a fost deplasat ilicit
2. Articolul 11 alineatul (8) din Regulamentul nr. 2201/2003 trebuie interpretat în sensul că o hotărâre a instanței judecătorești competente prin care se dispune înapoierea copilului întră în sfera de aplicare a acestei dispoziții, chiar dacă hotărârea nu este precedată de o hotărâre definitivă a aceleiași instanțe privind încredințarea copilului.
3. Articolul 47 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 2201/2003 trebuie interpretat în sensul că o hotărâre pronunțată ulterior de o instanță judecătorească din statul membru de executare, prin care se dispune cu titlu provizoriu cu privire la încredințare și care este considerată executorie potrivit dreptului din acest stat, nu poate fi opusă executării unei hotărâri certificate pronunțate anterior de instanța judecătorească competentă din statul membru de origine și prin care se dispune înapoierea copilului.
4. Executarea unei hotărâri certificate nu poate fi refuzată, în statul membru de executare, pentru motivul că, în urma unei schimbări a împrejurărilor intervenite după pronunțarea sa, executarea ar putea să aducă o atingere gravă interesului superior al copilului. O asemenea schimbare trebuie invocată în fața instanței judecătorești competente din statul membru de origine, care ar trebui sesizată și cu o posibilă cerere de suspendare a executării hotărârii sale.

(¹) JO C 179, 3.7.2010.